624/01

Den 9. juli 2001 blev i sag nr. 54.638:

xxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der gennem HK har kollektivulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt dækningsberettigende ulykkestilfælde den 7/1 1996.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at et eventuelt krav er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren anmeldte i maj 2000, at hun i januar 1996 havde klemt højre pegefinger. Klageren søgte læge den 10/1 1996, men har ikke siden konsulteret læge på grund af ulykken.

Selskabet har i skrivelse af 8/6 2000 til klageren stillet følgende spørgsmål:
"
1. Hvad er årsagen til, at De først anmelder skaden nu?
2. Beskriv de gener de har haft fra skadedatoen og til nu.
3. Har De modtaget nogen former for behandling?
   I bekræftende fald, hvor, hvornår og hos hvem er De behandlet?"

Af klagerens svarskrivelse af 15/6 2000 fremgår:

"

ad 1: Grunden til at jeg først nu anmelder skaden er, at jeg for nylig er blevet opmærksom på, at de gener, jeg har, stammer fra den omtalte skade.

ad 2: I første omgang var der tale om et grimt sår, der heledes. Derefter har jeg periodevis haft ondt i fingeren ved belastning såsom havearbejde o.lign. Jeg har måttet opgive at strikke og sy, da jeg ikke uden smerter kan holde på en synål. I det sidste stykke tid har jeg haft meget ondt ved kuldepåvirkning. Hvis jeg strækker fingeren helt ud, "knækker" det i leddet, og jeg kan næsten ikke bøje den igen. Desuden kan jeg ikke bruge fingeren til tastearbejde (jeg er sagsbehandler i en arbejdsløshedskasse, og tastearbejde er en stor del af mit daglige arbejde). Det er også svært for mig at skrive med en kuglepen, hvis fingeren er kold. Jeg skal bemærke, at jeg er højrehåndet.

ad 3: Jeg har ikke fået nogen form for behandling, men min egen læge har set fingeren et par dage efter, at skaden var sket. Han mente ikke, at der var nogen behandling, men at jeg dengang skulle holde den lidt i ro - hvilket jeg gjorde."

Sagen har været behandlet i et fælles nævn, som er oprettet af selskabet og HK, og fællesnævnet har truffet afgørelse i sagen den 13/9 2000. Over for nævnet har selskabet henvist til denne afgørelse, hvoraf bl.a. fremgår: "Den primære – og eneste – behandling af Deres skade foregik hos egen læge den 10. januar 1996, et par dage efter De havde klemt fingeren. Lovens 2-årige frist begyndte således at løbe ved udgangen af 1996. Krav om erstatning skulle således være rejst overfor selskabet inden den 31. december 1998. Fællesnævnet må således give ALKA forsikring medhold i den trufne afgørelse, hvorefter Deres krav på erstatning i anledning af ulykken 7. januar 1996 beklageligvis er forældet, da kravet først er fremsat overfor selskabet den 29. maj 2000."

I klagen af 27/11 2000 til nævnet hedder det bl.a.: "Da det blev ved med at gøre ondt, søgte jeg læge den 10. januar 1996. Han undersøgte fingeren, men mente ikke, at der var nogen behandling. Jeg skulle bare holde fingeren lidt i ro, hvilket jeg gjorde. Det blev da også bedre, og jeg mærkede ikke så meget til skaden i hverdagen. Jeg kunne mærke, når jeg havde overbelastet fingeren med havearbejde o.s.v., men jeg regnede det ikke for noget særligt. I løbet af vinteren 1999/2000 fik jeg imidlertid stærke smerter, når jeg f.eks. bøjede fingeren og den gav et "knæk", hvorefter det var svært at rette fingeren ud igen. Disse gener er stadig tilbagevendende, ligesom der også er smerter ved kuldepåvirkning. Endvidere måtte jeg opgive at sy og strikke, da det var forbundet med

smerter. Mit daglige arbejde med tastatur og mus er også blevet besværligt, da jeg ikke kan bruge højre pegefinger til det. Den sidder blot i vejen og stritter ud i luften. At spise med kniv og gaffel er ligeledes forbundet med store smerter, hvis der blot skal trykkes lidt med kniven. Fingeren er ret skæv, og der er en fortykkelse af leddene. Jeg meldte skaden til Alka Forsikring, så snart jeg blev klar over, at det jo var varige og direkte følger af ulykken. Selskabet afviser mit krav med, at sagen er forældet, da den ikke er anmeldt med det samme. Hvis jeg på skadetidspunktet skulle vurdere, om jeg ville rejse et krav om erstatning, ville jeg have sagt nej, for generne var på det tidspunkt ikke noget at tale om. Det er åbenbart for tidligt at vurdere sådan en skade. Generne er først kommet indenfor det sidste års tid og er endvidere øget her i efteråret. Jeg har dagligt smerter i fingeren - uanset om den er i ro eller ej. Jeg har ikke tidligere været bevidst om, at jeg havde et krav overfor selskabet. Jeg vidste ikke, at alle hændelser skal anmeldes - uanset om der er mén eller ej. Det kan muligvis tolkes som uvidenhed, men jeg mener ikke, at man skal anmelde alle små-uheld, som man kommer ud for gennem livet."

Sagen er indbragt for nævnet den 29/11 2000.

Af forsikringsbetingelserne fremgår: "**Afsnit 11 Anmeldelse af skadetilfælde:** Enhver skade skal uden unødigt ophold anmeldes til ALKA."

Nævnet udtaler:
Nævnet må lægge til grund, at et eventuelt krav mod selskabet ville være forfaldet inden udgangen af 1997, såfremt det på daværende tidspunkt havde været anmeldt. Nævnet finder endvidere, at klageren også på dette tidspunkt må have været vidende om, at ulykkestilfældet havde medført varigt mén, og at kravet var forfaldet. Nævnet har herved lagt vægt på klagerens egne oplysninger, hvorefter hun - bl.a. - i perioder har haft ondt i fingeren ved belastning sammenholdt med lægens besked om, at der ”ikke var nogen behandling”.

Nævnet finder derfor, at et eventuelt krav er forældet i medfør af den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29 ved udgangen af 1999.

Da det herefter ikke kan pålægges selskabet at udbetale erstatning,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand